

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19509

гр. София, 03.08.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ

като разгледа докладваното от НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело № 20221110137155 по описа за 2022 година

намери следното:

Подадена е искова молба от Ц. Г. ВЛ. против Е.М. ЕООД за осъждане на ответника да внесе дължимите за ищцата суми за задължително здравно и обществено осигуряване в ТД на НАП – гр. София. Ищцата твърди, че полагала труд към ответника на основание трудов договор от 09.11.2021 г. С Разпореждане от 21.06.2022 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Смолян трудовият □ договор с ответника бил прекратен, считано от 17.05.2022 г. Сумите за здравни и социални осигуровки за периода от 01.02.2022 г. до 17.05.2022 г., които следвало да се удържат от трудовото □ възнаграждение, били удържани, но не били внесени, както и не били внесени дължимите от работодателя суми.

Съдът намира следното: от твърденията на ищцата и от представения като доказателство трудов договор се установява, че между тях е възникнало трудово правоотношение, при което ищцата има качеството на работник, а ответникът – на работодател. Съгласно чл. 129 КТ работодателят е длъжен да осигури работника или служителя при условия и по ред, установени в Кодекса за социално осигуряване и в Закона за здравното осигуряване. Т.е. ответникът има качеството на осигурител по смисъла на чл. 5, ал. 1 КСО по отношение на ищцата и дължи внасянето на задължителни социално-осигурителни вноски – чл. 7, ал. 1, вр. чл. 4, ал. 1 КСО – и на задължителни здравно-осигурителни вноски – чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за здравното осигуряване. Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК вземанията за задължителни осигурителни вноски са публични вземания, които се събират от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго – така чл. 163, ал. 2 ДОПК. Това правомощие на НАП се установява и от разпоредбите на чл. 3, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за НАП. Налага се изводът, че установяването на дължимостта и размера на вноските за задължително социално и здравно осигуряване, както и принудителното им събиране от осигурителите – в случая от работодателя – е от компетенциите на НАП, а не на съдилищата. Поради това настоящият състав намира, че не е компетентен да се произнесе по настоящия спор, тъй като няма законовите правомощия да определя дължимостта или размера на осигурителни вноски, нито да постановява принудителното им събиране от ответника. Искането на ищеца следва да бъде отправено към съответната териториална агенция на

НАП, но съдът няма правомощието да извършва такова препращане служебно, тъй като в случая не се касае за друг съд, а за административен орган. Предявеният иск е недопустим и като такъв следва да бъде оставен без разглеждане, като така мотивиран и на основание чл. 130 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустим искът, подаден от Ц. Г. ВЛ., ЕГН: *****, с адрес: гр. ... против Е.М. ЕООД, ЕИК: ... със седалище и адрес на управление гр. .. за осъждане на ответника да внесе в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите сумата от общо 775,19 лева – задължителни социално-осигурителни и здравно-осигурителни вноски за ищцата за периода от 01.02.2022 г. до 17.05.2022 г., ведно с начислените лихви за забава върху тези суми.

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 37155 от 2022 г. по описа на Софийски районен съд.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд по реда на глава XXI ГПК в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

Препис от определението да се връчи на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____